

[Finansministeren]

kommer, at de udestående restancer indebærer et likviditetstab for det offentlige.

Den samlede restancemasse er – uanset den forbedring der er sket på enkelte områder – som nævnt for stor. Dette er uacceptabelt navnlig i disse år, hvor det er helt nødvendigt nøje at overvåge statshusholdningens enkelte elementer.

I det forslag, som herved fremsættes, er udvalgt fire hovedområder, hvor det må skønnes, at en intensivning af restanceinddrivelsen gennem lønindeholdelse vil have effekt.

Lønindeholdelsesmuligheden består allerede i dag på visse områder, f.eks. på skatteområdet. Og det er netop kildeskattelovens regler om restanceinddrivelse ved indeholdelse i skyldnerens løn, som ved det fremsatte lovforslag udvides til at omfatte yderligere restanceområder.

Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på såvel retssikkerhedshensyn som på individualprincippet. Der sker ved forslaget ingen ændring i reglerne om, hvordan ægtefæller og samlevende hæfter for hinanden, og der sker heller ikke nogen ændring i den ordning, som også er kildeskattelovens, nemlig at lønindeholdelsen højst kan andrage 15 pct. af lønudbetalingen efter træk af A-skat.

De restanceområder, som lovforslaget omhandler, vedrører skatteministerens, undervisnings- og forskningsministerens, arbejdsministerens og indenrigsministerens ressorter.

På skatteministerens område er der som nævnt allerede efter de nugældende regler lønindeholdelsesadgang på skatteområdet. Efter forslaget skal lønindeholdelse også kunne ske for så vidt angår nogle restancer i henhold til toldloven, momsloven og loven om arbejdsmarkedsbidrag.

Inden for undervisnings- og forskningsministerens ressort indføres lønindeholdelsesmuligheden på uddannelsesstøtteområdet, og under Arbejdsministeriet berører forslaget tilbagebetalingskrav efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

Endelig indføres lønindeholdelsesmuligheden på Indenrigsministeriets område for så vidt angår kommunale ejendomsskatter.

Jeg skal herudover henvise til lovforslagets bemærkninger samt anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Lettelse af pensionisternes samspilsproblemer, flygtninge, boligstøtte til lejeforhøjelser vedrørende skatter og afgifter samt ophævelse af maksimumsgrænserne for visse pensionister).

(Lovforslag nr. L 20).

Der er truffet beslutning om at genfremsætte forslag til lov om ændring af indkomstgrundlaget i en række love og ophævelse af lov om socialindkomst i folketingsåret 1987–88, 2. samling. Dette lovforslag, der fremsættes af socialministeren, er et samlet forslag, der vedrører flere forskellige ministeriers indkomstafhængige ydelser, og det indeholder ændrede regler om indkomstgrundlag som følge af skattereformen.

Det nævnte lovforslag om et nyt indkomstgrundlag til afløsning af socialindkomsten og det her foreliggende lovforslag om ændring af lov om individuel boligstøtte har i foråret 1988 været forhandlet sideløbende mellem den daværende regering samt Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. På baggrund af disse forhandlinger opnåedes der enighed om, at det her foreliggende lovforslag skulle indeholde følgende hovedelementer:

1. Genfremsættelse af forslagene om løsning af pensionisternes samspilsproblemer i relation til individuel boligstøtte.

På boligydelsesområdet foreslås det således, at aftrappingsprocenterne gradvis nedsættes i 1991–93 fra 15 og 25 pct. til 10 og 20 pct. Nedsættelsen forudsættes at ske med 1½ procentpoint om året i den nævnte periode. Med en sådan gradvis nedsættelse af aftrappingsprocenterne vil boligydelsestabet ved en indkomstfremgang blive mindre, og ændringen bidrager derfor til en løsning af samspilsproblemet. På tilsvarende måde nedtrappes de forhøjede grænsebeløbsprocenter, der er gældende, hvis støttemodtagerens bolig er for stor i relation til husstandens størrelse.

Endvidere foreslås der på boligydelsesområdet indført en egenbetaling på 10 pct. af huslejen, ligeledes over 3 år, med 3½ procentpoint om året. Hensigten hermed er at kombinere den foreslåede aftrapping af boligydelsen som følge af en indkomstfremgang med en tilskyndelse til at økonomisere med boligforbruget.